

แนวทางการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ* DEVELOPMENT GUIDELINES FOR LEARNING MANAGEMENT SYSTEM OF THE THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY

ทฤษฎณ์ท์ จันทรทอง, นภัศวรณ เจริญชัยภินันท์*, อนันต์ มลารัตน์
Haruesanunt Janthong, Napassawan Charoenchaipinan*, Anan Malarat
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย
Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand
*Corresponding author E-mail: jackswu2523@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และ 2) เสนอแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยสองกลุ่ม คือ ผู้ให้บริการ ซึ่งรวมถึงผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิต รวมทั้งสิ้น 20 คน โดยเก็บข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิค SWOT Analysis และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านสมรรถนะผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารทรัพยากรหรือสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน และด้านกระบวนการประเมินผล 2) แนวทางการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ในด้านหลักสูตรมีการเสนอให้สร้างหลักสูตรที่มีความเฉพาะและหลากหลายร่วมมือกับสมาคมกีฬาและองค์กรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาบุคลากรและสร้างเอกลักษณ์ในแต่ละวิทยาเขต ด้านสมรรถนะผู้เรียน ควรมีการส่งเสริมทักษะสารสนเทศ เทคโนโลยี ชีวิต ภาษาอังกฤษ และกีฬา ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ควรบูรณาการรายวิชากับการบริการชุมชน ใช้เทคโนโลยีและสื่อสารสนเทศ เน้นการเรียนรู้เฉพาะบุคคล และสนับสนุนการตีพิมพ์ผลงานระดับชาติและนานาชาติในระดับบัณฑิตศึกษา รวมถึงพัฒนาโปรแกรมพิเศษสำหรับนักกีฬา ด้านการบริหารทรัพยากรและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ควรพัฒนาความเชี่ยวชาญของบุคลากรให้ทุนการศึกษา ฝึกอบรม รวมถึงจัดทำแผนบริหารบุคลากรที่มีความชัดเจน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ และปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์ให้ทันสมัย และด้านกระบวนการประเมินผลควรพัฒนาระบบการประเมินผลให้มีความหลากหลายและชัดเจน

คำสำคัญ: ระบบการจัดการเรียนรู้, มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, แนวทางการพัฒนา

Abstract

This research article aimed to 1) examine the current state of the Learning Management System at Thailand National Sports University, and 2) propose guidelines for its development. The study employed a qualitative approach with two sample groups: service providers, including administrators, instructors, and staff, and service recipients, consisting of students and graduates,

totaling 20 participants. Data were collected through semi-structured interviews and analyzed using SWOT Analysis and Content Analysis techniques. The research findings revealed that the Learning Management System at Thailand National Sports University encompassed five main areas: curriculum, student competencies, teaching and learning processes, resource management and instructional support, and evaluation processes. The proposed development guidelines for the Learning Management System were as follows: For the curriculum, it was suggested to create specialized and diverse programs in collaboration with sports associations and various organizations to develop personnel and create unique identities for each campus. For student competency, it was recommended to promote information technology, life, English, and sports skills. In the teaching and learning process, courses were recommended to be integrated with community service, utilizing technology and information media, emphasizing personalized learning, and supporting the publication of national and international works at the graduate level, including the development of special programs for athletes. In terms of resource management and instructional support, it was recommended to develop staff expertise, provide scholarships and training, and create clear personnel management plans, promoting the use of information technology in management and modernizing equipment. Lastly, the assessment process was recommended to be developed to include diverse and clear evaluation methods.

Keywords: Learning Management System, Thailand National Sports University, Development Guidelines

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลอย่างก้าวกระโดดในเวลาอันสั้นทำให้โลกเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงฉับพลันทางดิจิทัล (สุกานดา จงเสริมตระกูล, 2566) ไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยี การสื่อสาร การประกอบอาชีพ รวมถึงการจัดการศึกษา ความเข้าใจกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อประกอบการวางแผนนโยบายหรือยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) รวมไปถึงกระแสของการศึกษาในอนาคตจะไปในทางออนไลน์เพิ่มมากขึ้น ระบบคอมพิวเตอร์จะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา นอกจากนี้สถาบันการศึกษาที่ไม่ปรับตัวให้สอดคล้องกับแนวโน้มที่เกิดขึ้นอาจต้องปิดตัวไปในอนาคต (Hoshi, T., 2022) ดังนั้น การพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญที่มีผลอย่างมากต่อการจัดการศึกษาในปัจจุบัน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการนำเอาแนวคิดในการจัดการระบบของการทำงานมาปรับใช้ ในการจัดการศึกษา และมีการสร้างองค์ประกอบที่มีลำดับ ขั้นตอน และความสัมพันธ์กันอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2553) ซึ่งสิ่งสำคัญที่สุดในการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้คือการให้การจัดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเข้าใจความสำคัญของการปรับตัวตามแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต

จากการวิเคราะห์เกี่ยวกับระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แก่ ด้านหลักสูตรพบว่า ในปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยอันดับต้น ๆ ของประเทศไทยหลายแห่งที่จัดการศึกษาหลากหลายสาขาวิชา ซึ่งมีการเปิดการเรียนการสอนด้านการศึกษาด้วยทั้งมหาวิทยาลัยในประเทศ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นต้น และมหาวิทยาลัยในกลุ่มประเทศอาเซียน เช่น มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยอินโดนีเซีย มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว มหาวิทยาลัยแห่งชาติฟิลิปปินส์ มหาวิทยาลัยแห่งบูรไนดารุสซาลาม มหาวิทยาลัย

ภูมินทร์พนมเปญู มหาวิทยาลัยย่างกุ้ง มหาวิทยาลัยมาลาया มหาวิทยาลัยแห่งชาติมาเลเซีย เป็นต้น (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2563) ซึ่งต้องเผชิญการแข่งขันกับมหาวิทยาลัยชั้นนำทั้งในประเทศและอาเซียน เนื่องจากการศึกษาหลากหลายสาขาวิชาที่เปิดสอน รวมถึงแนวโน้มการศึกษาในอนาคตที่เน้นทักษะอาชีพ อาจทำให้มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาหลักสูตรที่มีความเฉพาะและตอบสนองตลาดแรงงานเพื่อไม่ให้เกิดผลเสียในระยะยาว (Hoshi, T., 2022) และเนื่องจากหลักสูตรของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในปัจจุบันเป็นหลักสูตรที่เป็นระบบ กำหนดระยะเวลาเรียน การวัดและประเมินผล เป็นเงื่อนไขที่แน่นอน รวมถึงจำกัดเฉพาะนักศึกษาที่เข้ามาเรียน และหลักสูตรยังไม่มีหลากหลาย (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2563) ซึ่งในอนาคตถ้ามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติยังไม่พัฒนาหรือสร้างหลักสูตรใหม่ที่มีความเฉพาะและตอบสนองต่อตลาดแรงงานอาจส่งผลเสียในระยะยาวได้ และจากผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาของนักศึกษาแต่ละมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมระดับประเทศ พบว่า ผลการแข่งขันย้อนหลัง 3 ปี พ.ศ. 2562 - 2566 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทำผลงานได้ดีขึ้นตามลำดับ แต่ยังได้เหรียญรางวัลรวมอยู่ในอันดับที่ 2 รองจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี รวมถึงมีนักศึกษาที่เข้าร่วมและได้รับรางวัลในระดับนานาชาติ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 - 2565 อยู่ที่ร้อยละ 10 - 20 เปอร์เซ็นต์ (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2563) แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่ในปัจจุบันอาจยังไม่เอื้อให้มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้บรรลุการเป็นผู้นำทางด้านการผลิตนักกีฬาที่มีความเป็นเลิศในระดับชาติหรือนานาชาติได้ 2. ด้านสมรรถนะผู้เรียน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนา และนักศึกษายังขาดทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 รวมถึงผู้สำเร็จการศึกษายังไม่โดดเด่นและคุณภาพของบัณฑิตยังอยู่ในระดับที่ต้องพัฒนา (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2563) ซึ่งจะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติควรที่จะพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนให้มีคุณภาพมากขึ้น และ 3. ด้านการบริหารทรัพยากรหรือสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่า มหาวิทยาลัยได้มีการคัดเลือกบุคลากรตามกรอบอัตรากำลัง แต่ก็ยังมีบุคลากรไม่เพียงพอ เนื่องจากกรอบอัตรากำลังส่วนใหญ่เป็นวัยเกษียณอายุ รวมถึงสัดส่วนจำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติต่ำกว่าเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินตัวชี้วัดด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ปี พ.ศ. 2565 พบว่า อยู่ที่ร้อยละ 50 และมหาวิทยาลัยยังไม่มีแผนบริหารอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนที่ชัดเจน (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2563) ทั้งนี้ แหล่งทรัพยากรทางการศึกษาและกีฬายังไม่สมบูรณ์แบบเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินตัวชี้วัดด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ ในปี พ.ศ. 2565 พบว่า ไม่มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการในองค์กร (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2563)

ดังนั้น จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวโน้มของการจัดการศึกษาของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงของโลก (Global Trends) ในศตวรรษที่ 21 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงควรมีการปรับเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม และรองรับต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และหาแนวทางป้องกันไม่ให้ภาพที่ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของระบบการจัดการเรียนรู้ในอนาคตอย่างเหมาะสมและมีคุณภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของระบบการจัดการเรียนรู้ ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนที่หนึ่ง

วิเคราะห์ข้อมูลบริบทระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติและกำหนดกรอบการวิจัยเป็นการดำเนินการวิจัยเพื่อวิเคราะห์บริบทของการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในปัจจุบัน ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการเรียนรู้ จากเอกสาร ตำรา ข้อมูล ผลงานวิจัย บทความวิชาการ และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวแปรอนาคตภาพระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. ขั้นตอนที่สอง

2.1 สัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพบริบทระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2.2 เตรียมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 2 กลุ่ม คือ ผู้ให้บริการ (Provider) จำนวน 12 คน และผู้รับบริการ (Customer) จำนวน 8 คน รวมจำนวน 20 คน

2.3 เกณฑ์การคัดเลือกคัดเลือกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตามเกณฑ์การคัดเลือกและขอความร่วมมือมาเป็นผู้ให้ข้อมูล โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ให้บริการ คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติโดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ 1) ผู้บริหาร คือ ผู้ดำรงตำแหน่งและมีบทบาทหน้าที่หรือผู้มีประสบการณ์การทำงานในการบริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เช่น อธิการบดี รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต เป็นต้น 2) อาจารย์ คือ อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่มีประสบการณ์สอน 10 ปีขึ้นไป และ 3) เจ้าหน้าที่ คือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายส่งเสริมวิชาการที่มีความรู้ความสามารถในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

กลุ่มที่ 2 ผู้รับบริการ คือ ผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิต โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้ 1) ผู้เรียน คือ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และ 2) ผู้ใช้บัณฑิต คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้จัดการในหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนที่มีความเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยนำตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมาจัดทำเป็นข้อคำถาม

2.5 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.5.1 ผู้วิจัยนำข้อคำถามดังกล่าวให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยมีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ และต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า .50 (อัสตรา ประเสริฐสิน, 2554) โดยแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ใช้บัณฑิต และผู้เรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ หรือค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) เท่ากับ 1 และแบบสัมภาษณ์สำหรับเจ้าหน้าที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ หรือค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) เท่ากับ 0.8

2.5.2 นำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ไปทดลองสัมภาษณ์ พบว่า โดยส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ได้

2.6 นำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ดังกล่าวไปสัมภาษณ์จริงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 2 กลุ่ม รวมจำนวน 20 คน โดยบันทึกคำให้สัมภาษณ์

2.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ที่ได้จากการสัมภาษณ์ และนำผลที่ได้มาสรุปความ

3. ขั้นตอนที่สาม

3.1 เตรียมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 2 กลุ่ม คือ 1) ผู้ให้บริการ (Provider) คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) ผู้รับบริการ (Customer) คือ ผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิต โดยใช้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องชุดเดิม จำนวน 10 คน โดยคัดเลือกผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตามเกณฑ์การคัดเลือกและ ขอความร่วมมือมาเป็นผู้ให้ข้อมูล

3.2 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) โดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในขั้นตอนที่สองมาระดมความคิดเพื่อให้ได้สภาระบบการจัดการเรียนรู้ที่เป็นจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค รวมถึงแนวทางในการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT Analysis เพื่อให้ได้จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค รวมถึงวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ที่ได้จากการทำ SWOT Analysis เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้และนำผลที่ได้มาสรุปความ

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านสมรรถนะผู้เรียน 3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านการบริหารทรัพยากรหรือสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน และ 5) ด้านกระบวนการประเมินผล ซึ่งได้สภาพปัจจุบันที่เป็น จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค

2. แนวทางการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีรายละเอียดตามภาพประกอบดังนี้

ภาพที่ 1 ด้านหลักสูตร

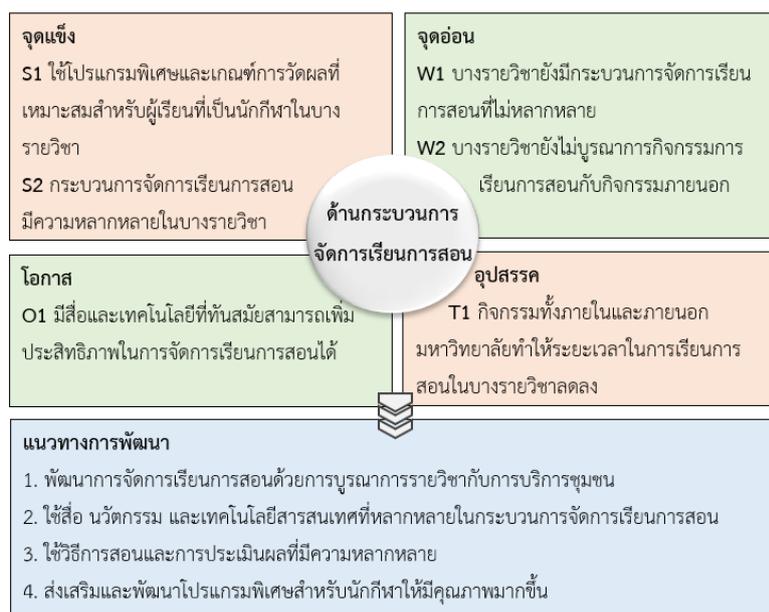

จากภาพที่ 1 สามารถสรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาด้านกีฬามีจุดแข็งในการเน้นความเชี่ยวชาญและการปฏิบัติ แต่ขาดหลักสูตรสำหรับนักกีฬาที่ไม่มีเวลาเรียน โอกาสคือการสนับสนุนจากภาครัฐและความสนใจด้านสุขภาพ แต่อุปสรรคคือการแข่งขันสูงและจำนวนนักเรียนลดลง แนวทางพัฒนาคือสร้างหลักสูตรหลากหลายและร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ

ภาพที่ 2 ด้านสมรรถนะผู้เรียน

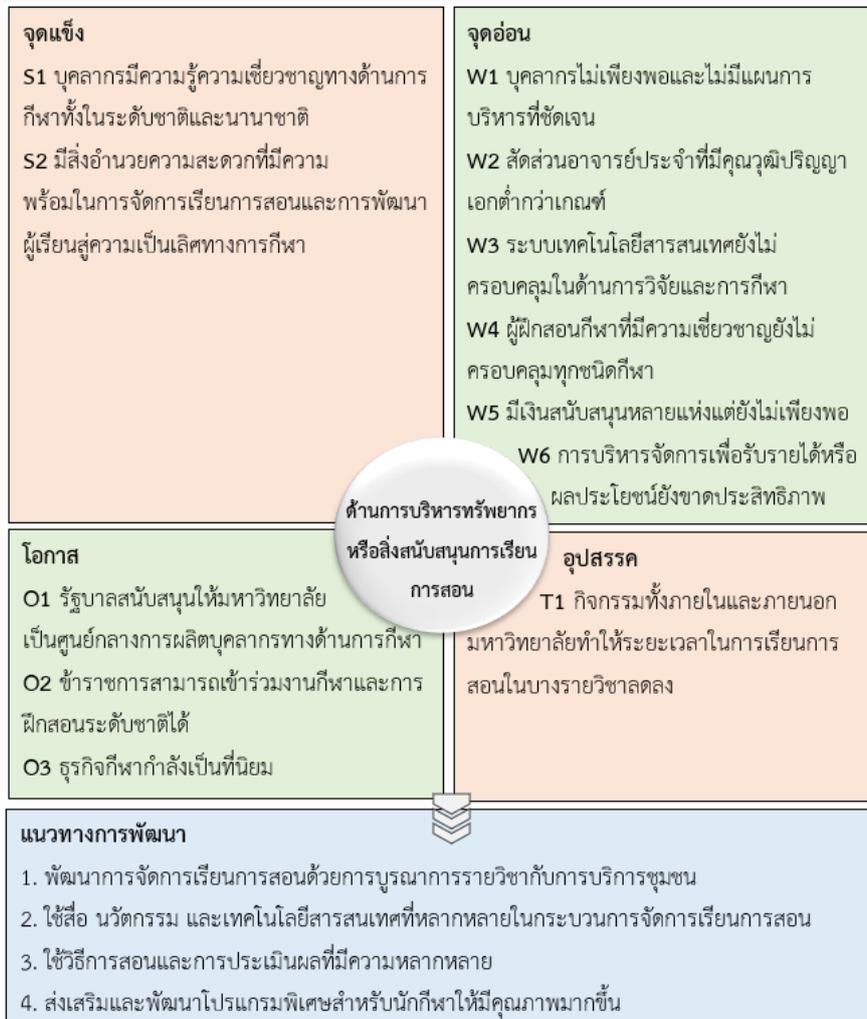
จากภาพที่ 2 สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะผู้เรียนมีจุดแข็งในด้านทักษะวิชาชีพและการปฏิบัติจริง แต่ขาดทักษะการแก้ปัญหาและภาษาอังกฤษ โอกาสในการพัฒนาคือการสนับสนุนจากภาครัฐ ส่วนอุปสรรคคือข้อจำกัดทางเศรษฐกิจ แนวทางพัฒนาคือการส่งเสริมทักษะเทคโนโลยีและภาษา

ภาพที่ 3 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน

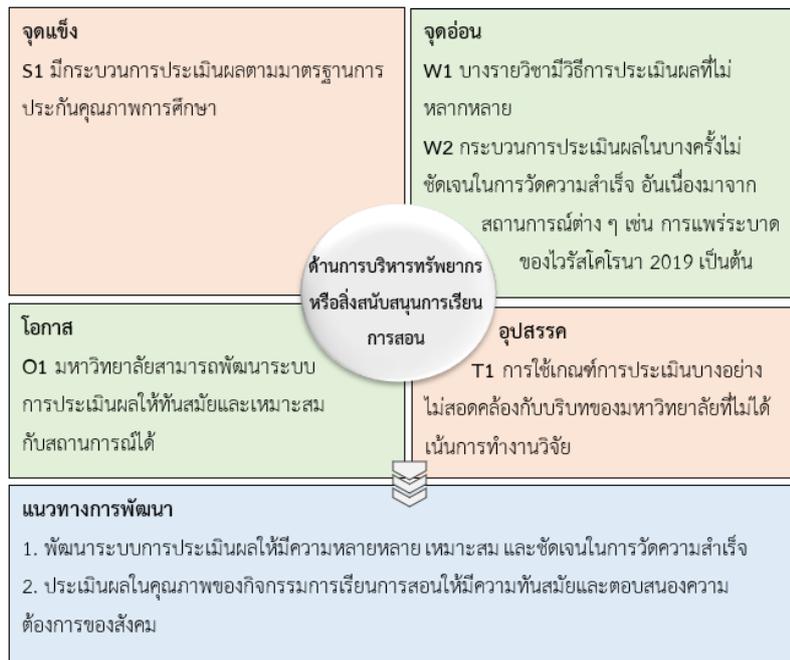

จากภาพที่ 3 สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีจุดแข็งในด้านการใช้โปรแกรมที่เหมาะสมและระบบที่มีประสิทธิภาพ แต่ขาดความหลากหลายในการสอน โอกาสคือการนำเทคโนโลยีมาใช้ ส่วนอุปสรรคคือข้อจำกัดในการสอนวิชาที่หลากหลาย แนวทางพัฒนาคือปรับปรุงการเรียนการสอนให้ทันสมัยและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี

ภาพที่ 4 ด้านการบริหารทรัพยากรหรือสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน

จากภาพที่ 4 สามารถสรุปได้ว่า แผนการบริหารทรัพยากรด้านการเรียนการสอนชี้ให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญของบุคลากรในระดับชาติและนานาชาติ รวมถึงการเข้าถึงการเรียนการสอนได้อย่างสะดวก ซึ่งถือเป็นจุดแข็งสำคัญ อย่างไรก็ตาม ยังมีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนบุคลากรและแผนการบริหารที่ชัดเจน รวมถึงเทคโนโลยีและงบประมาณที่ยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ โอกาสสำคัญมาจากการสนับสนุนของรัฐที่ต้องการพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นศูนย์กลางด้านกีฬา การแข่งขันระดับชาติยังเป็นปัจจัยที่ช่วยสร้างชื่อเสียง ในทางกลับกัน งบประมาณที่จำกัดและการแข่งขันภายนอกยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญ แนวทางการพัฒนาคือการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้และส่งเสริมกิจกรรมกีฬาที่มีคุณภาพมากขึ้น

ภาพที่ 5 ด้านกระบวนการประเมินผล

จากภาพที่ 5 สามารถสรุปได้ว่า การประเมินผลการศึกษาที่มีจุดแข็งในการประกันคุณภาพตามมาตรฐาน แต่ยังมีปัญหาในเรื่องวิธีการประเมินที่ไม่หลากหลายและไม่ละเอียดเพียงพอ โอกาสอยู่ที่การพัฒนาระบบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ อุปสรรคคือบางเกณฑ์ไม่สอดคล้องกับบริบทมหาวิทยาลัย แนวทางพัฒนาคือการปรับกระบวนการให้หลากหลายและเน้นคุณภาพที่ตอบโจทย์สังคม

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สามารถอภิปรายผลได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. สภาพบริบทในปัจจุบันที่เป็น จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคเกี่ยวกับระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร พบว่า มีจุดแข็ง คือ มีหลักสูตรทางด้านการศึกษาโดดเด่นไปตามความเชี่ยวชาญของแต่ละคณะ มีการปรับปรุงหลักสูตรเป็นหลักสูตรเชิงปฏิบัติการ มีการร่างหลักสูตรระยะสั้น เช่น การเป็นผู้ตัดสินและผู้ฝึกสอนกีฬา เป็นต้น มีจุดอ่อน คือ ขาดหลักสูตรที่เอื้อต่อนักกีฬาที่ไม่มีเวลาเข้ามาศึกษาในสถานศึกษา และหลักสูตรบางวิชาขาดความโดดเด่นในการดึงดูดผู้เรียน มีโอกาส คือ เศรษฐกิจกีฬาเติบโตสร้างโอกาสให้งานกีฬา กีฬาที่มีความนิยมมีความน่าสนใจที่จะเปิดหลักสูตรระยะสั้น ผู้เรียนชาวต่างชาติให้ความสนใจที่จะเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น และสังคมผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น มีอุปสรรค คือ การแข่งขันค่อนข้างสูงจากมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศที่เปิดหลักสูตรที่เหมือนกัน ผู้เรียนบางคนไม่สนใจที่จะเรียนศาสตร์ทางด้านกีฬา และอัตราการเกิดลดลงทำให้จำนวนผู้เรียนลดลง ด้านสมรรถนะผู้เรียน พบว่า มีจุดแข็ง คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ผู้เรียนได้รับการยอมรับ ด้านความมีน้ำใจ มีจิตสาธารณะสูง มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละด้านความรู้ ผู้เรียนมีความรู้เฉพาะทาง ในด้านที่ตนเองถนัด ด้านทักษะทางด้านปัญญา ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในทักษะวิชาชีพ ทักษะปฏิบัติ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นดี ด้านอื่น ๆ ผู้เรียนมีทักษะทางด้านร่างกายค่อนข้างดีและมีความสามารถทางการกีฬาที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล มีจุดอ่อน คือ ขาดทักษะที่จำเป็นตามยุคสมัย เช่น ทักษะการแก้ไขปัญหา ทักษะการ

คิดวิเคราะห์ เป็นต้น ขาดทักษะเชิงวิชาการ รวมถึงมีระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด มีโอกาสคือ มาตรฐานวิชาชีพเป็นโอกาสให้มหาวิทยาลัยสามารถสร้างสมรรถนะตามที่ต้องการได้ มีอุปสรรคคือ สภาพเศรษฐกิจและสังคม อาจมีผลกระทบต่อความสำเร็จของผู้เรียน เช่น การจัดการเงินหรือเวลาในการศึกษา เป็นต้น ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่า มีจุดแข็งคือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลาย เช่น จัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสมผสานกับการจัดการเรียนการสอนแบบออนไซต์ รวมถึงมีวิธีการสอนที่มีความหลากหลาย และมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาที่ไม่มีเวลาเข้ามาเรียนในสถานศึกษาที่เรียกว่าโปรแกรมพิเศษ โดยใช้เกณฑ์การวัดผล และประเมินผลสำหรับนักศึกษาที่แตกต่างจากเกณฑ์ของนักศึกษาที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย มีจุดอ่อนคือ บางรายวิชายังมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ไม่หลากหลายและบางรายวิชายังไม่บูรณาการกิจกรรม การเรียนการสอนกับกิจกรรมภายนอก มีโอกาสคือ มีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถเพิ่มประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนการสอนได้ มีอุปสรรคคือ กิจกรรมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยทำให้ระยะเวลาในการเรียนการสอนในบางรายวิชาลดลง ด้านการบริหารทรัพยากรหรือสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่า มีจุดแข็งคือ ด้านบุคลากรส่วนมากมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาทั้งในระดับชาติและนานาชาติเป็นที่ยอมรับของสังคม ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน มีศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา สนามกีฬา อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา ที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการ และการพัฒนาที่เข้าสู่ความเป็นเลิศ มีจุดอ่อนคือ การขาดแคลนบุคลากรและการไม่มีแผนบริหารจัดการที่ชัดเจน บุคลากรส่วนหนึ่งไม่มีวุฒิการศึกษาที่เพียงพอ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไม่ครอบคลุมงานวิจัยและการศึกษากีฬา และการสนับสนุนงบประมาณไม่เพียงพอ มีโอกาสคือ รัฐบาลสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางด้านกีฬาระดับชาติ และมีการจัดการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติซึ่งช่วยสร้างชื่อเสียงและรายได้ มีอุปสรรคคือ การแข่งขันภายนอกและงบประมาณที่จำกัดและปัญหาในการบริหารทรัพยากรให้เพียงพอและเหมาะสม ด้านกระบวนการประเมินผล พบว่า มีจุดแข็งคือ มีกระบวนการประเมินผลตามขั้นตอนและเป็นไปตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา มีการประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้และประเมินผลตามสภาพความเป็นจริง โดยมีการประเมินทั้งในขณะที่ทำการเรียนการสอนและภายหลังจากการเรียนการสอน มีจุดอ่อนคือ บางรายวิชาไม่มีวิธีการประเมินผลที่ไม่หลากหลายและกระบวนการประเมินผลบางครั้งไม่ชัดเจนในความสำเร็จ มีโอกาสคือ มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาระบบการประเมินผลให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์ได้ มีอุปสรรคคือ การใช้เกณฑ์การประเมินบางอย่างไม่สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้เน้นเรื่องการทำงานวิจัย (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ, 2563)

2. แนวทางการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร พบว่า 1) ควรเน้นหลักสูตรที่มีความเฉพาะและมีความหลากหลายและครอบคลุมศาสตร์ทางด้านการกีฬาและออกแบบให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ 2) โดยเปิดโอกาสให้คณะและหลักสูตรอื่นได้บูรณาการระหว่างหลักสูตรเพื่อพัฒนาหลักสูตรใหม่ที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ทางด้านกีฬา เช่น หลักสูตรที่พัฒนาตัวนักกีฬา โดยเฉพาะ เช่น หลักสูตรกีฬาเทนนิส หลักสูตรกีฬาอล์ฟ หลักสูตรกีฬา เทเบิลเทนนิส หลักสูตรกีฬาวอลเลย์บอล เป็นต้น 3) เปิดหลักสูตรระยะสั้นสำหรับผู้สูงอายุ เช่น นันทนาการสำหรับผู้สูงอายุ อุปกรณ์หรือนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุ โค้ชการออกกำลังกายสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ 4) หลักสูตรเก็บหน่วยกิตสะสม (Credit Bank) เพื่อนำหน่วยกิตมาเทียบโอนหน่วยกิตหรือเพื่อรับ ใบประกาศนียบัตร และ 5) หลักสูตรนานาชาติสำหรับชาวต่างชาติที่มีความต้องการเข้ามาเรียนในประเทศไทยสอดคล้องกับ มารุต พัฒนาผล กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของประชากรในอนาคตว่าควรมีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างไร และมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาในฐานะที่เป็นหลักหรือหัวใจของการศึกษา (มารุต พัฒนาผล, 2567) ด้านสมรรถนะผู้เรียน พบว่า 1) ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างคุณลักษณะและทักษะที่สำคัญในการใช้ชีวิต

และการทำงานในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ความรอบรู้เรื่องเทคโนโลยี ทักษะชีวิต และอาชีพ ทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม 2) ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างทักษะทางภาษาอังกฤษ เช่น บูรณาการทักษะทางด้านภาษาอังกฤษไว้ในการเรียนการสอนทุกรายวิชา จัดโครงการหรือกิจกรรมเพิ่มเติมทางด้านทักษะภาษาอังกฤษ 3) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพด้านกีฬาสูงสุดของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับ ชลณา ม่วงหวาน กล่าวว่า ทักษะที่จำเป็นในสังคมความรู้ คือ ทักษะการคิด วิเคราะห์ ทักษะในการเลือกสรร และประมวลข้อมูลข่าวสาร ที่มีอยู่อย่างมากมาย การจัดศึกษาและการเรียนรู้ควรมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคนในฐานะพลเมืองให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตอย่างสมดุล มีทักษะจำเป็น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีภาวะผู้นำการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (ชลณา ม่วงหวาน, 2563) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่า 1) ควรส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ 2) ใช้สื่ออุปกรณ์ เทคโนโลยี และสารสนเทศทางการศึกษาเข้ามาใช้มากขึ้น 3) จัดการเรียนการสอนเน้นเป็นรายบุคคลให้แก่งเฉพาะด้าน และ 4) ในระดับบัณฑิตศึกษานับสนับสนุนให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้ดีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ในระดับชาตินานาชาติ สอดคล้องกับ ชลณา ม่วงหวาน กล่าวว่า ทักษะแห่งอนาคตใหม่ในศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนคนไทย ในฐานะการเป็นพลเมืองของโลก ที่มีการดำรงชีวิตท่ามกลางโลกแห่งเทคโนโลยีโลกของเศรษฐกิจและการค้า โลกาภิวัตน์กับเครือข่ายความสมดุลของสิ่งแวดล้อมและพลังงานความเป็นสังคมเมืองประเทศไทยจำเป็นต้องค้นหายุทธศาสตร์ใหม่ในการพัฒนาระบบการศึกษา, ด้านการบริหารทรัพยากรหรือสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่า 1) ด้านบุคลากร มหาวิทยาลัยควรพัฒนาความเชี่ยวชาญของบุคลากร โดยร่วมมือกับสมาคมกีฬาหรือองค์กรทางการกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน ให้ทุนการศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกเพื่อพัฒนาอาจารย์ให้มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงและสูงขึ้น ให้ทุนการศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก สำหรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีศักยภาพในการเป็นนักกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติเพื่อให้กลับเข้ามาทำงานในมหาวิทยาลัย ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรโดยการเพิ่มพูนทักษะความรู้และประสบการณ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การศึกษาดูงาน การสัมมนา การฝึกอบรม ผู้ฝึกสอน และการฝึกอบรมผู้ตัดสินให้ครอบคลุมทุกกีฬาทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ทั้งที่มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติหรือองค์กรภายนอกจัดขึ้น และควรจัดทำแผนบริหารบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนให้มีความชัดเจนโดยกำหนดคุณวุฒิระดับปริญญาโท และปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการและรับเข้าให้เพียงพอในทุกวิทยาเขต (ชลณา ม่วงหวาน, 2563) สอดคล้องกับ อัสรี สะอิตี กล่าวว่า สมรรถนะ (competency) เป็นปัจจัยในการทำงานที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่องค์กร โดยเฉพาะการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารทรัพยากรมนุษย์เพราะสมรรถนะเป็นปัจจัยช่วยให้พัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อให้ส่งผลไปสู่การพัฒนาองค์กรได้ (อัสรี สะอิตี, 2562) และยังสอดคล้องกับประกาศของ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา กล่าวว่า ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาพัฒนาตนเอง ให้มีสมรรถนะและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การมีความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาของตนความรู้ในศาสตร์การสอนและการเรียนรู้ เห็นคุณค่าในการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์ และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา, 2566) 2) ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนควรส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร รวมถึงเพิ่มและปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกให้มีคุณภาพและทันสมัย สอดคล้องกับ ปริญญาพร ขุนพรม กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นการทำงานร่วมกันผ่านระบบคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ ในการจัดการเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ถูกต้อง แม่นยำและรวดเร็วในการนำมาใช้ประโยชน์ (ปริญญาพร ขุนพรม, 2564) และยังสอดคล้องกับ พันธุ์ระวี ตันตินันต์ กล่าวว่า บริหารทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์การศึกษาโดยเลือกการซื้ออุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการบริหารแนะนำการใช้ให้ถูกวิธี การระมัดระวังการใช้ไม่ให้ชำรุด

เสียหาย และการบำรุงรักษา การทำความสะอาดหลังจากการใช้ การซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์ที่ชำรุด (พันธุระวี ตันตินิรันดร์, 2561) 3) ด้านการบริหารงบประมาณควรบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ จัดระบบการบริหารเงินรายได้ เงินจัดสรรจากส่วนกลาง และเงินอุดหนุนให้เกิดสภาพคล่อง รวมถึงหารายได้เพิ่มด้วยตัวของมหาวิทยาลัยเอง ซึ่งเซอร์วิสมาย กล่าวไว้ว่า ประโยชน์ของการจัดทำงบประมาณในองค์กรสามารถทราบแผนการใช้งานของแต่ละแผนกได้ชัดเจน เป็นเครื่องมือในการบริหารเงินในโครงการต่าง ๆ จัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพ (Service mind (เซอร์วิซ มายน์), 2557) ด้านกระบวนการประเมินผล พบว่า 1) มหาวิทยาลัยควรทำการวิจัยและพัฒนากระบวนการประเมินผลให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน 2) สร้างระบบการประเมินสมรรถนะผู้เรียนย้อนกลับที่มีความชัดเจนสามารถประเมินผลได้ครอบคลุมภายหลังจากบัณฑิตจบการศึกษาโดยมุ่งเน้นการประเมินผลที่คุณภาพของกิจกรรมทางการศึกษาใน 3 มิติ คือ คุณภาพปัจจัยนำเข้า คุณภาพของกระบวนการ และคุณภาพของการผลิต สอดคล้องกับ วรณดี แสงประทีปทอง กล่าวไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้รู้ว่าการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างไร ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่มากนักน้อยเพียงใด มีสิ่งใดที่ควรปรับปรุง พัฒนาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เต็มตามศักยภาพจำเป็นต้องประเมินการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการประเมินการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มี 3 ประการ ได้แก่ การประเมินเพื่อการเรียนรู้ (Assessment for Learning) การประเมินขณะเรียนรู้ (Assessment as Learning) และการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment of Learning) (วรณดี แสงประทีปทอง, 2561)

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ 1) ระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านสมรรถนะผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารทรัพยากรหรือสิ่งสนับสนุน การเรียนการสอน และด้านกระบวนการประเมินผล 2) แนวทางการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร: ควรสร้างความเฉพาะและหลากหลาย โดยร่วมมือกับสมาคมกีฬาและองค์กรต่าง ๆ เพื่อสร้างเอกลักษณ์ในแต่ละวิทยาเขต ด้านสมรรถนะผู้เรียน: เน้นส่งเสริมทักษะสารสนเทศ เทคโนโลยี และอาชีพ รวมถึงการพัฒนาภาษาอังกฤษและกีฬา ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน: ควรบูรณาการการเรียนรู้กับชุมชน ใช้เทคโนโลยีและสนับสนุนการตีพิมพ์ผลงานระดับชาติ ด้านการบริหารทรัพยากรหรือสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน: พัฒนาความเชี่ยวชาญของบุคลากรโดยให้ทุนการศึกษาต่อในระดับสูงสุด เพิ่มพูนทักษะประสบการณ์ทางด้านการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน และจัดทำแผนบริหารบุคลากรที่มีความชัดเจน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารจัดการ ปรับปรุงวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกให้ทันสมัย บริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพเกิดสภาพคล่อง เพิ่มรายได้โดยให้หน่วยงานภายนอกเข้าสถานที่หรือทำธุรกิจกีฬา ด้านกระบวนการประเมินผล: ควรมีระบบที่ชัดเจนและตอบสนองต่อความต้องการของสังคม ในส่วนของข้อเสนอแนะ คือ เสนอให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านบุคลากรและงบประมาณเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัย ทำให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและสังคมได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา. (2566). ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพอาจารย์เพื่อส่งเสริมการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2566. เรียกใช้เมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://www.ops.go.th/th/ches-downloads/edu-standard/item/8494-2566>.

- ชลณา ม่วงหวาน. (2563). การนิเทศเพื่อส่งเสริมความสามารถของครูในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21. ใน รายงานการวิจัย. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2.
- ปริญญาพร ขุนพรม. (2564). เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พันธุ์ระวี ตันตินิรันดร์. (2561). แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรของสถานศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนปายพัฒนาการ. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารและการจัดการการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. (2563). ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. 2561 - 2565. ชลบุรี: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
- มารุต พัฒนาผล. (2567). แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2561). แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วารสารวิจัยและประเมินผลอุบลราชธานี, 7(1), 1-10.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). รายงานผลการศึกษากการพัฒนามาตรฐานการศึกษาของต่างประเทศ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ 21 เซ็นจูรี จำกัด.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2553). คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 1). พระนครศรีอยุธยา: บริษัท เทียนวัฒนาพรินท์ติ้ง จำกัด.
- สุกานดา จงเสริมตระกูล. (2566). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัยในยุคการเปลี่ยนฉับพลันทางดิจิทัล. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์, 15(3), 126-135.
- อัจฉรา ประเสริฐสิน. (2554). เครื่องมือการวิจัยทางการศึกษาและสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัสรี สะอิดี. (2562). สมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21. e-Journal of Education Studies, 1(4), 14-24.
- Hoshi, T. (2022). Trends of future education. Retrieved April 17, 2024, from <https://www.disruptignite.com/blog/education2030>.
- Service mind (เซอร์วิซ มายน์). (2557). ประโยชน์การจัดทำงบประมาณในองค์กร. เรียกใช้เมื่อ 5 เมษายน 2567 จาก www.servicemind.training/16973720/ประโยชน์การจัดทำงบประมาณในองค์กร.